

disse mange Smaafolks Hænder, kunde blive maaste ikke saa ganske uden Værdi.

Endnu et Punkt finder jeg Anledning til at omtale vedrørende selve Sorø, den By, jeg har den Ære at repræsentere i denne Sal, og det er paa Foranledning af det ærede Medlem for Køge (Alberti). Vi have jo set i adskillige Blade, at det Spørgsmaal har været drøftet, hvor Jonstrup Seminarium skal flyttes hen, og at forskellige Byer have været ude for at fiske og se, om de ikke kunde saa dette Seminarium til at ligge paa deres Grund. Jeg forundrede mig noget, den Gang det ærede Medlem for Køge talte for sin Bys Vedkommende, idet han næsten ikke fremførte noget som helst, som ikke enhver anden Købstad i Landet ogsaa kunde fremføre. Saa vidt jeg hørte, ansførte han kun, at der var Skov og Vand (En Stemme: Strand) i Naa Skov og Strand ved Køge. Ja, naar jeg nu taler for Sorø, har jeg den Fornøjelse, at allerede et andet æret Medlem har foreslaaet Sorø. Det vidner jo om, at der er flere end mig, der holde paa Sorø. Med Hensyn til Skov og Vand eller Strand, hvilket det nu er, skal jeg ogsaa anføre, at her maa vistnok Sorø være Nummer 1 i Rækken af Byer, da der er saa megen Skov og Vand. Man vil maaste sige, at det ikke er Saltvand. Jeg er ikke Læge og er derfor ikke kompetent til at afgøre, om det ferske Vand i Sorø ikke er lige saa godt som det salte Vand i Køge. Na eller Bugt. For Sorø kan der ansføres ganske andre Ting, og det kunde der maaste ogsaa for Køge. Jeg tænker i dette Øjeblik paa Køge Høns eller Køge Høstors, og maaste kunde der ansføres adskilligt andet, der talte for Køge, men i Sorø er der ganske andre Ting. Der er ganske udmærkede Samlinger, et udmærket Bibliotek, som kan være til megen Nytte for et saadant Seminarium, og i det hele taget tror jeg ogsaa at kunne sige uden at møde Modsigelse fra nogen Side, at Sorø i Virkeligheden ikke er en Købstad eller Forretningsby i den Forstand, men langt mere bærer Præg af at være en Skoleby. Jeg tillader mig derfor at henlede det høje Tings og den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne By, som jeg formener absolut bør foretrækkes af alle de Byer, som have fat sig i Bevægelse for at kære Jonstrup Seminarium — hvis det overhovedet bliver Tale om at flytte det.

Jeg har for et Par Dage siden i adskillige Blade set en Bemærkning om at Revisionskommissionen var afrejst til Thyssland for at indløbe Heste til den danske Hær. Da den højtærede Minister er født Landmand

saavel som jeg, er jeg overbevist om, at han, naar han bliver gjort opmærksom paa det urimelige i dette Forhold, vil søge at ændre det. Jeg har fra adskillige Landmænd modtaget Anmodning om at bringe denne Sag frem i Tinget, fordi de synes, at det er aldeles urimeligt, at Krigsbestyrrelsen i disse for Landbruget trykkede Tider, som der tales saa meget om, sender sine Folk til fremmede Lande for at indløbe Heste til den danske Hær, endstønt paa staa de danske Heste ere bedre end thyske og ikke koste halvt saa meget. Det er opgivet for mig, at disse Heste blive indløbte til en Pris af 8—900 Reichsmark, og naar dertil kommer de temmelig betydelige Omkostninger, inden de komme hjem, tror jeg nok at turde sige, at i alt væsentligt koste de thyske Heste dobbelt saa meget som de danske. Og naar det saa tillige viser sig, hvad der er opgivet for mig, at de danske Heste gennemgaaende holde langt længere end de fremmede, forekommer det mig, at dette Forhold er af en saadan Natur, at den højtærede Krigsminister, naar han bliver gjort opmærksom derpaa, som født Landmand — jeg haaber han derigennem har bedæret en vis Venlighed for det danske Landbrug — vil gøre sit til at støtte Landbruget ved at indløbe Heste her hjemme.

Der er i disse Dage fra forskellige Sider udtalt Glæde over den gunstige Status, som det foreslaagne Finanslovsforslag udviser. Jeg for mit Vedkommende skal slutte med at sige, at ogsaa jeg føler mig glad derved, idet vi, naar der virkelig kommer til at foreligge Forslag om Reformen, der betyder noget, da ogsaa have Raad til at ofre noget. Og naar det eneste Forslag, som vi i Øjeblikket have Løfte paa, og som efter min Mening betyder noget — jeg sigter til det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister antydede forleden Dag om Ford til Landarbejdere — kommer til at foreligge til Behandling i dette Ting, glæder jeg mig over den gunstige Status, fordi jeg saa ved, at vi have Raad til at sætte noget ind paa at løse dette Spørgsmaal. Men jeg vil tillige udtale Haabet om, at dette Ting da vil være rede til at bringe de Ofre, der ville være nødvendige, og ikke nøjes med at bringe saadanne Ofre som dem, der ere foreslaaede af Landhøvscommissionen, og som efter min Mening ere løblich karrige. Jeg tror, at dette Spørgsmaals Løsning vil være ikke alene af overordentlig stor Betydning for den Kreds af Befolkningen, som det nærmest tager Sigte paa, men at det ogsaa for Samfundet i sin Helhed vil være af overordentlig stor Betydning, at vi saa ordnet dette Forhold paa en god og rigtig Maade.